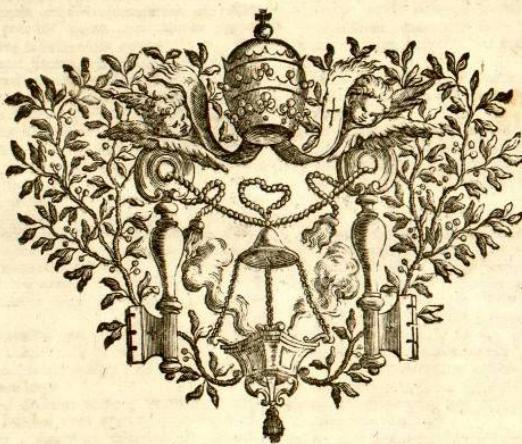

R. P. THOMÆ
S A N C H E Z
C O R D U B E N S I S ,
E Societate JESU,
C O N S I L I A ,
S E U
O P U S C U L A M O R A L I A ,
T O M U S P O S T E R I O R .

VITERBII, MDCCXXXVIII.

Sed prostant
V E N E T I I S
Apud N I C O L A U M P E Z Z A N A .

INDEX

Capitum, & Dubiorum, hoc secundo Tomo
Consiliorum Moralium contentorum.

LIBER QUARTUS.

Circa ultimas voluntates, ubi de illegitimis.

C A P U T I

De Testamento.

- Dub. I. Uid, & quotuplex sit testamentum, & qualiter se habeat solemnitas in testamento requisita, an scilicet sit tandem solemnitas requisita ad probandum veritatem testamenti, vel essentialis constitutione testamenti. pag. 2
2 Quam solemnitatem requirat testamentum nuncupativum, id est, testamento abierto. ibid.
3 Quam solemnitatem requirat testamentum in scriptis, id est, clausum? 3
4 Quam solemnitatem requiratur in testamento cœci. 4
5 Quam solemnitatem requirat testamento inter liberos, sive sit nuncupativum, sive in scriptis. ib.
6 Quam solemnitatem requirat testamentum tempore pestis? ibid.
7 An ad legata pia requiratur eadem solemnitas. 5
8 Quam solemnitatem requirat mandatum ad testandum, id est, poetas, quam alieri aliquis præberet, ut nomine illius testamentum condat. ibid.
9 An si quis copit facere testamentum nuncupativum coram sufficienti numero testium, & solemnitate legitima, & fecit institutionem, & reliqua legata, & capitula, & morte præventus non perfecit, valeat in iis, quæ disposerat. ibid.
10 An testamentum in scriptis carens debita solemnitate, habens tandem solemnitatem nuncupativum, valeat ut nuncupativum. ibid.
11 An si maritus, & uxor, seu alii duo conjunctim eadem charta testentur in scriptis (quod fieri conceditur l. eo quod à multis, C. si certum petatur, & ibi docent omnes) requirantur duæ solemnitatis, scilicet quatuordecim testes, &c. ibid.
12 Quae solemnitas requiratur in codicillis. ib.
13 Quae solemnitatem requirat donatio causa mortis. 6
14 An quando contractus jure civili nullus est ob defitum alieijus solemnitatis ex jure requisita, sit etiam in foro conscientie nullus, ita per illum non transferatur dominium. 7
15 Idem, quod diximus dubio praecedenti de testamento minus solemnii circa ejus obligationem in foro conscientie, dicendum etiam sit de contractu cum Ecclesia gesto, cui deest solemnitas jure requisita. 8
16 Qualiter testamentum sit usque ad mortem revocabile. 9
17 An si quis juravit se non revocaturum testamentum possit postea revocare. ibid.
18 An donatio facta in penam mutationis testamenti valeat. ibid.
19 An ex Principis facultate testantis consensu interveniente, concessa ad hoc ut testamentum revocari non valeat, possit testamentum irrevocabile effici. 10
20 An si quis vovet Deo relinquere in testamento milie aureos pauperibus, & testamentum condat, in quo eos relinquunt prædictis pauperibus, possit prenitere, & testamentum revocare. ibid.
21 An constituto à duobus testamento ex communione

Tb. Sanchez, Consil. Moral. Tom. II.

senso, confirmetur illud testamentum morte alterius. ibid.

22 An si duo testamenta à duabus hæredibus producantur, ab eodem testatore eodem die facta, nec apparere possit quod prius constitutum sit, quid sit dicendum. 11

23 An quando testator in primo testamento apponit clausulam derogatoriam sequenti testamento, si postea faciat testamentum aliud, maneat primum derogatum. ibid.

24 An quando testator reliquit, ut consanguineis pauperibus quotannis centum aurei distribuantur, vel ut in Capellania succedant consanguinei, usque ad quantum gradum pretendatur hæc consanguinitas. 12

25 An testamentum quod fecit pater non habens liberos, validum sit quoad omnia legata, si diu superivit, nec revocavit, nec confirmavit, cum postea liberos haberet. 14

26 An si possessor majoratus, qui in illo successit tempore, quo erat habilis, & vocatus ad illum, incurrit postea aliquod impedimentum exclusens à successione majoratus secundum illius institutio- nem, illum amittat, vel possit adhuc illum retinere. ibid.

27 An si quis decebat ab intestato, teneantur ejus successores quintum bonorum pro ejus anima expendere. 15

28 An quarta bonorum quæ debetur alteri coniugi pauperi non habenti unde decenter sustentetur, minuat legitimam filiorum ita, ut non sit detrahenda de quinto, nec si habeat ascendentess, de tertio bonorum. 16

29 An si quis faciat donationem irrevocabilem medicatis bonorum, quæ tempore mortis habuerit, aposta clausula solita, quod ex tunc se desistit, & privat dominio horum bonorum, sequi constituit tamquam inquinilum, seu usufructuarium illorum, possit dum vivit, pro libito disponere de his bonis illaque donare ut sibi placuerit. 17

30 An meliorationes in re viri factæ constante matrimonio, sint communicanda, seu dividenda inter virum & uxorem, tamquam lucra constante matrimonio acquista, vel debent esse viri. ibid.

31 An successor majoratus teneatur solvere debita à praedecessore contracta. 18

32 An possidens bona fide predium aliquod vinculo majoratus obstrictum, quia scilicet bona fide emit à possesso majoratus, illudque bona fide propriis expensis redditus melius, possit à majoratus possesso premium, quo emit, ac meliorationis expensas exigere, prædiumque retinere donec sibi solvantur. 20

33 An si Joannes v. g. constitutus sit usufructarius omnium bonorum testatoris cum facultate, ut possit in suo testamento liberè disponere de quantitate centum aureorum ex dictis bonis, & moriatur ab intestato, succedant in his centum hæredes ab intestato dicti Joannis, vel succedat is, cui proprietas bonorum reliqua est post obitum Joannis. 23

34 An renunciatione legitime, vel ex pacto de futura successione oriatur obligatio naturalis, ita ut teneatur qui haec pacta invir, illis statu in foro conscientiæ, licet non oriatur actio civilis, id est, 2 a non

INDEX CAPITUM,

- non cogatur in foro externo stare contractui. ibid.
 35 An quando quis decebat non reliet descendantibus,
 sed tantum ascendentibus in hoc regno Hispania,
 expensis funeris deducenda sunt ex toto corpora-
 reditatis, vel de solo tertio, de quo testatus est. 26
- 36 An pater meliorans filiam causa dotis contra prag-
 maticam III. Matrini, quae hodie est l. i. tit. a. lib.
 1. nova Recopil. peccet mortaliter. 27
- 37 Ac si Petrus, vix. institutus sit haeres sub fideicom-
 missio, ut quidquid superest ex hereditate tempo-
 re mortis, restituit Paulus, possit Petrus sic initi-
 turus haeres testari, vel alias alienare talia bona.
 28
- 38 An haeres, vel legatarius interficiens testatorem,
 amittat hereditatem, vel legatum, ita ut ante
 judicis sententiam teneatur ad illius restitutionem.
 ibid.
- 39 An successor in primogenio occidens postfatuem pri-
 mogenii illud amittere. 30
- 40 Quis possit esse exequitor testamenti. 32
- 41 An officium exequitoris testamenti possit impleri
 per alium, vel translat ad haeredes. ibid.
- 42 An exequitor testamenti nominatus a testatore te-
 neatur acceptare officium, & ad id compelli pos-
 lit. ibid.
- 43 Ad quem spectat exequi testamentum, quando no-
 minati exequitores acceptare nolunt, vel testator
 nullum nominavit exequitorem. 34
- 44 An quando plures testamenti exequitores nominati
 sunt, possit unus sine alio exequi. ibid.
- 45 Quid faciendum est, quando plures sunt exequito-
 res, & inter se discordant. 35
- 46 An exequitor testamenti possit vendere testatoris bo-
 na ad implendum contenta in testamento. ibid.
- 47 An invito haerede possit exequitor testamenti solve-
 re legata & debita defuncti, vel haec sint ab ha-
 rede praestanda. 36
- 48 An exequitor possit agere adversus haeredes, vel
 alios hereditatis debitores, ut tradant bona ad ex-
 quendum testamentum. 37
- 49 An exequitor testamentarius teneatur reddere ratio-
 nem, & facere inventarium. ibid.
- 50 An exequitoribus testamentariis debetur salarium
 ratione laboris in exequitione testamenti impensi.
 ibid.
- 51 Quod tempus habeat exequitor testamenti, vel ha-
 redes ad exquendum testamentum. ibid.
- 52 An sicut transfacto anno, aliwo tempore per testa-
 torem designato ad exquendum testamentum, ex-
 pirat officium exequitoris, & exequitur transfer-
 tur ad Episcopum: ita etiam eodem modo est, cui
 a testatore electio, vel declaratio commissa est, ut
 si testator dicat, relinquendo decauta pauperibus
 declarandis per Petrum, teneatur eligere, vel de-
 clare intra annum, aliwo tempus ad exequi-
 tionem designatum, ut aliquin jus eligendi, seu
 declarandi ad Episcopum spectet. 38
- 53 An haeres, vel exequitor testamenti, sicut per ca-
 nones & leges habet annum ad exquendum testa-
 mentum, ita etiam in foro conscientia, vel tene-
 tur quamprimum potest, exequi. 39
- 54 Quid possit Episcopus circa testamentorum exequi-
 tionem. ibid.
- 55 An possit testator prohibere, ne ad Episcopum de-
 volvatur exequitio testamenti, negligenter haer-
 ebus, vel exequitores exequi, vel ne teneatur
 reddere rationem administrationis Episcopo. 40
- 56 Quia sit pena haereditis, vel exequitoris negligenter
 exequi testamenti, & an incurrit ipso iure,
 vel opus sit sententia. ibid.
- 57 An si testator leger tali monasterio, vel tali paupe-
 ri centum aureos, & alios mille distribuat in pau-
 peres, vel in opera pia arbitrio suorum exequito-
 rum, possint exequitores distribuire, & dare illi
 monasterio, vel pauperi ex illis mille aureis aliquid
 quando ita pauper esset, ut id judicaretur expe-
 dens. 42
- 58 An exequitor testamenti, vel alius, cui committi-
 tur aliquam summam inter pauperes distribuire,
 possit, si vere pauper sit, partem aliquam sibi ap-
 plicare. ibid.
- 59 Quinam comprehendatur nomine pauperum, quan-
 do testator jubet exequitori, ut distribuat aliquam
 summam inter pauperes. 43

C A P U T II.

De Legatis.

- Dub. I. **A**n possit Romanus Pontifex, & Princeps pro libeto, & absque iusta causa commu-
 tare legata ad opera pia, vel usum publicum in
 alia legata, vel ad id requiratur causa iusta. ibid.
- 2 An quando legata ad opera pia publica possint in
 specie forma impleri, possit Legatus de latere,
 vel Episcopus ea commutare. 47
- 3 An legatum ad certum usum pium, quod impleri
 potest, possit ex facultate Episcopi converti in alium
 ulum pium meliorem. ibid.
- 4 An exequitor testamenti possit vendere testatoris bo-
 na ad implendum contenta in testamento. ibid.
- 5 An invito haerede possit exequitor testamenti solve-
 re legata & debita defuncti, vel haec sint ab ha-
 rede praestanda. 36
- 6 An exequitor possit agere adversus haeredes, vel
 alios hereditatis debitores, ut tradant bona ad ex-
 quendum testamentum. 37
- 7 An quando legatum non potest impleri, & sic in
 aliud commutandum est, necessarium sic ut Epis-
 copus commutet in similem causam piam, vel sus-
 ficiat in quamcumque. ibid.
- 8 An sicut alius casus, in quibus Episcopus potest alte-
 rare ultimas voluntates. 49
- 9 Quid faciendum sit, quando aliquid legatur Eccle-
 siae S. Petri, cum plures vocentur hoc nomine. ib.
- 10 An legatum relictum pro liberatione incarcerateditorum
 quolibet anno, possit expendi in impediendo, ne quis
 in carcere detruderatur. ibid.
- 11 An quando quis legavit mille aureos post quatuor
 mensis largiendis pauperibus, exequitor testamenti
 possit prevenire diem ab ipso testatore designatum
 ad ultimam voluntatem exequitionem, quando id in
 nullius praedium vergit, & sic statim largiri.
 ibid.
- 12 An quando aliquis fecit legata plura, ita ut ex-
 cederent facultatem haereditatis, quadam pia, & que-
 dam non pia, debeat fieri detractio pro rata, tam
 de legatis pios, quam de non pios, vel tantum de
 non pios, & pia debent integre solvi. 50
- 13 An si quis legavit annum censem singulis annis pau-
 peribus distribuendum juxta beneficiacum suorum
 testamentariorum, possit post testamentarii totam
 illam quantitatem simul, & semel alicujus operi pio
 aplicare. ibid.
- 14 An bona fabrica, vel legatum fabrica relictum pos-
 sit expendi pro ornamenti, vel aliis cultui divino
 necessariis. ibid.
- 15 An si debitor leger aliquid creditori, tale legatum
 conseatur factum anime compensandi debitum, vel
 debeat creditor habere utrumque, scilicet legatum,
 & debitum. 51
- 16 Quando debentur legata, & dum ea non solvin-
 tur, ad quen pertinente fructus rei legatae, si fru-
 ctifera sint. 63
- 17 An si quidam legaret centum aureos, quos dicit se
 habere in tali loco, vel centum cados vini, vel olei,
 quos

E T D U B I O R U M .

- quos dicit talibus vasis contineri, & postea inven-
 tianter tantum quinquaginta aurei, vel eadi olici,
 debeantur integrè contum, vel tantum quinquaginta.
 18 An si testator jubet in suo testamento centum au-
 reos distribui inter pauperes arbitrio Petri, & Pauli
 eligendos, & haeres vel testamentarius ex solius
 Petri consilio illos distribuat, teneatur iterum resti-
 tuere. 14
- 19 An legatum factum naturalibus alicujus oppidi pot-
 sit dari iis qui ibi habitabant decennio, licet aliu-
 de sint oriundi. ibid.
- 20 An Petrus institutus haeredem, vel legavit aliquid
 Joanni sub hac conditione, seu fideicommissio, ut
 sine liberis decedat, restituat haeredatatem, vel le-
 gatrum tali monasterio, & Joannes renunciat huic
 juri ob certam pecunie summan, quam ipsi con-
 sulti monasterium possit hoc facere in præjudi-
 cium liberorum, qui postea nati sunt, & illos ha-
 ben obit. 55
- 21 An legatum pium ad dotandas orphanas consanguineas
 intra certum tempus, si intra illud tempus
 non possit impleri; quia nulla reperitur confan-
 guinea nobilis, debet converti in aliud opus pium,
 vel potius cedat haredi. ibid.
- C A P U T III.
- De illegitimis.
- Dub. I. **Q**uo sunt differentia filiorum illegitimorum,
 & qui dicantur filii naturales, &
 qui spuri, & qui ex concubitu dannatu-
 to. 56
- 2 An dicantur filii naturales, vel potius spuri, qui
 nascuntur ex parentibus habentibus impedimentum
 impeditum, non tamen dirimenti matrimonium.
 57
- 3 An filii nati ex clero in minoribus ordinibus con-
 stituto habente tamen beneficium Ecclesiasticum,
 vel novitio in Religione approbara, conseantur na-
 turales, vel spuri. ibid.
- 4 Quales concubitus sine damnatio ita ut filii ex his ge-
 nici dicantur ex damnato concubitu. ibid.
- 5 An nati ex adulterio mulieris conjugatae sint ex dam-
 nato concubiti. 58
- 6 An filius, quem constituit esse illegitimum, presumatur
 in dubio naturalis, vel spurius. ibid.
- 7 An omnibus filiis, tam naturalibus, quam spuriis,
 quam natis ex damnato concubitu, hoc sit commu-
 ne, ut parentes teneant illos ales. ibid.
- 8 An filii naturales sint haeredes necessarii ex testamen-
 to, & ab intestato matris, sive ea filios legitimos
 habeat, five non. ibid.
- 9 An in dicta 1. g. Tauri, & reliquis legibus ferme-
 nem facientibus de filiis legitimis, nomine legitimi-
 morum comprehendantur filii legitimati rescripto
 Principis: & si extantibus dictis legitimatis, non
 succedant mater filii naturales, sicut non succe-
 derent, si extarent filii legitimati, & si idem
 etiam dicendum sit, quando extant filii adoptivi.
 59
- 10 An filii spuri, qui non sunt ex damnato concubitu,
 possint succedere matri. ibid.
- 11 An filii clericorum succedant consanguineis ex parte
 matris. 60
- 12 An filii ex damnato concubitu succedant matri. ib.
- 13 An mater habens filios illegitimos possit relinquere
 quintum natis ex damnato concubitu, & hoc licet
 dicitissimi sint. ibid.
- 14 An filii nati ex damnato concubitu possint succede-
 re consanguineis ex parte matris. ibid.
- 15 An quod disponit lex 9. & 10. Tauri, ut parentes
 possint spuriis, & filiis naturalibus, & etiam natis
 ex damnato concubitu, quintum bonorum partem
 relinquere, locum habeat, eis illa quinta pars ma-
 jor sit, quam ea, que unifili, vel defendantur le-
 gitimo contingit. ibid.
- 16 Quo pacto filii naturales succedant patri ex testa-
 mento, vel ab intestato. 61
- 17 An si pater habeat filios legitimatos, qui absque fraude
 bonis paternis renunciarunt, possit omnia bona fa-
 tis naturalibus relinquere, iisque succedant ab inte-
 stato in dubius vincis supradictis, ac si non exta-
 tit. Tb. Sanchez Conf. Moral. Tom. II. 70
- 18 An filius naturalis succedat avis paternis, & mater-
 nis. ibid.
- 19 An filii spuri capaces sint recipiendi aliquid à patre
 via testamenti, vel donationis, vel ad intestato ultra
 alimenta; nam de alieneris certum est posse ea cap-
 tere. 62
- 20 An spurius incapax recipiendi aliquid à patre, si ca-
 pax recipiendi per fiduciocommissum, v. g. si pater
 fidei amici committat, ut det spuri, an videlicet
 talis spurius ea bona possit ab amico recipere.
 ibid.
- 21 An supposito haerede, qui fidem dedit de restituenda
 haereditate spuri (quod probabile esse dixi su-
 pra teneri eam restituere) cui teneatur restituere
 63
- 22 An lata sententia per judicem, ut restituantur ha-
 bona, qua pater haeredi reliquit sub fideicomis-
 so, ut daret spuri, sine restituenda Fisco Eccle-
 siast. vel faciliari. 64
- 23 An haeres, qui tacitam praetitit fidem de restituenda
 bonis spuri, vocatus a judice, & rogatus an
 praetiterit fidem, teneatur respondere, vel possit
 extra mendaciam eccliarare veritatem. ibid.
- 24 An spurius possit per substitutionem vulgar em, vel
 fideicomissari, vel pupillarem aliquid ex pa-
 ternis bonis capere. ibid.
- 25 An spurius pupillariter substitutus possit succedere
 in bonis, quae pupillo à parte proveniunt. 65
- 26 An si pater praepat in testamento bona sua distri-
 bu inter pauperes, vel conjunctos, possit exequi-
 tor testamentarius eligere filium spurius testatoris
 pauperem, ac illi conferre aliquid uid ex illis bonis pa-
 ternis ultra alimenta. ibid.
- 27 An exequitor testamentarius, cui commissum est
 aliqua bona inter paupere distribuere, possit ex eis
 aliqua conferre filio suo pauperi. ibid.
- 28 An possit pater filium spurius haeredem instituere
 sub conditione, si à Principe fuerit legitimatus, &
 quem effectum habeat talis institutio. ibid.
- 29 An spurius institutus à patre sub conditione, si à
 Principe legitimetur, possit interim pendente con-
 ditione bona paterna, in quibus est institutus,
 petere, & ea non ut dominus, sed ut curator ad-
 ministrare. 66
- 30 An ex sensu filiorum legitimorum possit pater
 aliquid ultra alimenta relinquere filiis spuriis. ibid.
- 31 An pater possit relinquere quintum spuriis ad alimen-
 ta quando spuri alunde habent alimentum, vel
 artificium norunt, ex quo sine dedecore possunt vi-
 cium querere. ibid.
- 32 An quando spurius pauper est, non habens aliunde
 alimenta, possit ei pater integrum relinquere quin-
 tum, si illud excedit alimentorum necessitatam, ha-
 bita consideratione personæ, & qualitatibus spuri. ibid.
- 33 An si quintum non sufficiat ad alimenta, possit
 pater filio spuri plus quam quintum relinquere.
 67
- 34 An alimenta sint danda spuriis secundum natura-
 necessitatem, vel secundum status decentiam. ibid.
- 35 An hac alimenta filii spuriis relata pertineant had
 corum haeredes, vel tantum spuri in vita sine u-
 fructuari: & iphis mortuis redēant ad patrem, &
 eorum haeredes. 68
- 36 An possit pater relinquere spuri, vel cuicunque alii
 filio legitimo alimenta solum ad tempus vita tali
 spuri, & cavere, ut post spuri obitum redēant ad
 patrem, & ejus haeredes. ibid.
- 37 An si quintum sit necessarium ad alimenta, attenta
 qualitate spuri, & pater relinquat aliqua legata pia
 ex eo adimplenda, quia scilicet habet filios legitimi-
 mos, sit misiuendum dictum quintum ob ea legata.
 ibid.
- 38 An possit pater aliquid dare in vita, vel in morte filio
 spuri ultra alimenta, propter filii merita. ibid.
- 39 An si pater excedat metas in affigenda dote filia
 spuri, quia scilicet affigavit illi plus quam quin-
 tum, quod sufficiebat ad alimenta, possit peti ille
 excessus à viro constante matrimonio. ibid.
- 40 An titulo onero, aut lucrativo possit spurius ali-
 quid à patre recipere. 69
- 41 An saltem spuri clericorum, seu Religiosorum vel
 Monialium filii possint contractu onero, ut per
 emptionem, aliquid à patre recipere. 70

a 3 42 An

INDEX CAPITUM,

- 42 An clericus, vel quicunque alius habens filiam spuriam possit maritum spuriis instituere, vel ei donare: & similiter si habent filium spurium, possit uxorem spuriis instituere, vel ei donare. ibid.
 43 Qualiter parentes possint sucedere filiis illegitimis, five naturalibus, five spuriis. ibid.
 44 An spuri possint sucedere consanguineis patris ex testamento, vel ab eis donationes recipere. ibid.
 45 An filii spuri possim hæredes institui ab avo, & ab eo donationem recipere. 7¹
 46 An nepos ex filio incestuoso, id est, habitio ex consanguineis, vel affinis, possit institui ab avo. ibid.
 47 An spurius possit praescribere relata, vel donata sibi a patre. 7²

L I B E R V.

Circa jejunium, & observationem festorum.

C A P U T J

Dub. 1. **A** N jejunium sit in præcepto. ibid.
 2. Quos obliget præceptum jejunii , sci-
 liet an pueros. 73
 3 An confutudo laicorum , vel popu-
 li obliget clericos , & Religiosos circa abstinentias
 & jejunia. ibid.
 4 An sancitus excusat à præcepto jejunii. ibid.
 5 An dispensatio excusat à jejunio : & cuius debet esse
 dispensatio : & an necessitati requiratur causa , ut

C A P U T I I

Circa observationem festorum.

- 7 An labor corporalis excusat à jejunio. ibid.
 8 An holentes conductere operarios in die jejunii, nisi
cum pacto quod non jejunent, peccant. 77
 9 An peccant patresfamilias compellendo famulos in
die jejunii ad laborem incompatibilem cum jeju-
nio, quando commode potest diffiri in alium diem.
 10 An itinerantes excusentur à jejunio. ibid.
 11 An peregrinatio causa devotionis facta, item an sen-
tire fornices carnis retenentes, & se ad luxuriam
procliviorum, excusat à jejunio. ibid.
 12 An fuentes disciplinam publicant in die Jovis fan-
cti, si videant quod ex labore non potuerunt jeju-
nare, excusentur à peccato. ibid.
 13 An propter manus bonum excusetur quis à jejunio,
ut quando quis incumbit sanctioribus operibus, ut
predicationi, auditioni confiteacionum, lectioni pu-
blicae, quibus non potest incumbere simul jejunium. ibid.
 14 An infirmitas excusat à jejunio. 79
 15 An paupertas excusat à jejunio. 80
 16 An capones, & vendentes cibaria in die jejunii,
iis quos sciunt soluturos jejunium, peccant: item
an invitantes alios ad conandum in die jejunii pec-
cent. ibid.
 17 An peccant patresfamilias ministrantes cenam famu-
lis, & filiis suis noletibus sine causa jejunare. ibid.
 18 Qui dies jejunii.
 19 An jure interdicatur in tota Quadragesima, etiam in
Dominica eius, edere ova, & lacticinia. ibid.
 20 An in reliquo jejunio extra Quadragesimam jure in-
terdicatur cibus lacticinorum. ibid.
 21 An saltuum, ex confutendis est preceptum in Hispania
ablinendum est lacticinii in diejejunii, & sex
tis feriis extra Quadragesimam. 81
 22 In que constituit jejunium Ecclesiasticum, & an uni-
ca comedio sit de eius effectu: & an si ea exce-
dat metas temperanza, solvat jejunium: & an ea
ex inadvertentia aliquid fumarum, solvatur jeju-
num: & an peccat qui toties comedie in die je-
junii, vel tandem in secunda comedione. ibid.
 23 An pocus solvac jejunium. ibid.
 24 An interruptio comedionis faciat, ut sit secunda co-

ET DUBIORUM.

- fores, condentes barbam in festis, fatores perficien-
 tes aliquas velites in festis, & fatores circumscin-
 dentes calcos, Hispane deforvar. ibid.
 22 An ex cultu divino, ad quem ordinantur, reddan-
 tur licita opera corporalia in festis. 94
 23 An opera servilia sint licita in festis propter piet-
 atem, ut propter Ecclesiam, vel monasterium, vel
 ad pauperes alendos, vel ob ponitum, & viarum
 refectionem. ibid.
 24 An praeter opera servilia sint etiam alia prohibita
 in festis. ibid.
 25 Quid nomine mercati intelligatur. ibid.
 26 An nomine mercati intelligatur etiam prohiberi ab
 Ecclesia omnes negotiations, vel locationes, condu-
 ctiones, & similes contractus. 95
 27 Quid intelligatur nomine placiti, & an liceant ali-
 quando lites, & processus judiciales in die festo.
 ibid.
 28 An licitum sit in die festo informare judicem cum
 advocate, & procuratore. 96
 29 Quomodo sit prohibitum in festis judicium ad mor-
 tem, & ponam. ibid.
 30 Qualiter prohibetur juramentum in die festo.
 ibid.
 31 An praecipuum hoc sanctificandi festa obliget sub
 peccato mortali. 97
 14 Esto iudex laicus non possit fugientes ad Ecclesiam
 inde abducere, possit ab eis arma legibus veritate
 etiam intra Ecclesiam austere. 104
 15 An ratione delicti fiat peccator subditus judicii illius
 loci in quo deliquerit. ibid.
 16 An exempti ratione delicti fortiantur forum, ita ut
 subiiciantur illius loci judicibus. ibid.
 17 An iudicii liceat judicare contra veritatem, quam
 novis propter ea, quae in contrarium proponuntur.
105
 18 An sicut iudex, ita & minister possit exerci senti-
 entiam contra veritatem sibi cogitam. 106
 19 An cum iudex certò novit aliquem innocentem,
 qui tamen juxta allegata, & probata nocens est,
 possit illi osculte janus carceris aperire, in sic ip-
 sum à morte eripiat? ibid.
 20 An iudex possit aliquem condemnare, si accusator
 non sic. ibid.
 21 An iudex possit dispensare in pena per legem sta-
 tutu, illam totaliter remittendo, vel augendo, vel
 minuendo. ibid.
 22 An ii, qui apud judices intercedunt, ut penas le-
 gis remittant delinquenti, peccent. 107
 23 An iudex post sententiam latam, qua pena aliqua
 dannavit reum, possit ponam illam minuere.
 ibid.

L I B E R VI

Circa judices, aliaque judicialia

C A P U T . I.

De judicibus, & accusationibus.

- Dub. I.

A N judex secularis possit in aliquo causa judicare clericos. *ibid.*

2. An clericus in sacris constitutus, & laici heres ad judicium fori secularis, vocari possit, ratione illius hereditatis, quemadmodum potuisse laicus, cui succedit? *98*

3. An qui erat clericus tempore commissi delicti, & post est effectus laicus, ut si factus est bigamus, &c. possit puniri pro tali delicto à judece seculari, postquam iam factus est laicus? & an uxor clerici conjugati gaudentis privilegio fori, gaudet etiam prius privilegio. *ibid.*

4. An iudices Ecclesiastici possint judicare laicos. *99*

5. Dato certum esse, posse judicem Ecclesiasticum in dictis causis judicare laicos, an possit eos etiam in carcere mittere. *ibid.*

6. An quilibet homo possit se cuilibet iudici subjicere. *ibid.*

7. Qualiter peccet iudex extrahens eum ab Ecclesia. *ibid.*

8. Qui delinquentes possint ab Ecclesia, & ceteris locis gaudentibus hac immunitate extrai, & qui non. *100*

9. An consulentes, vel mandantes delicta, ob que illa committens non gaudet immunitate, ut homicidium aleuolum, latrociniuum, &c. gaudent immunitate Ecclesie, ita ut inde extrahi non possint. *102*

10. An sodomita gaudet immunitate Ecclesie. *103*

11. An ut consurgens ad Ecclesiam inde extrahi possit tamquam ex non gaudens, requiratur integra & plena probatio qualitatis delicti, ob quam non gaudet, vel sat sit semiplena probatio que sufficie ad torturam. *ibid.*

12. An iudex promittens criminis imputacionem delinquenti qui ab Ecclesia exeat, teneat ei servire fidem. *ibid.*

13. An ubi delinquens immunitate Ecclesie gaudet, licet iudici ipsum intra Ecclesiam compedibus ligare, ne quo libus sit, fugere possit, vel Ecclesiam obfidiere, ne tali delinquenti alimenta, victus & vestitus deferantur. *ibid.*

C A P U T II.

De denunciatione.

Dub. I.

Q Uibus casibus obligat ex precepto correctionis fraterna. *111*

2. Quia sit materia de qua teneamur corrigere. *ibid.*

3. An sit peccatum omittre correctionem timore mortis, vel alio iusto. *112*

4. An persona private, vel fatlem Praelati teneantur inquirere peccata que corrigan. *ibid.*

5. An secreta monitio debet praecedere denunciationem. *ibid.*

6. An quando crimen est occultum, & tandem in peccatis datum, & secreta monitio non profecta teneamur ultra procedere ad testes adhibendimus, & tandem ad denunciandum. *113*

7. An si necessarium prius adhibere unum testem, quam duos: & an possint plures, quam duo adhiberi? & an tales debeant esse ex iis, qui alias non rite crimen frateris. *ibid.*

8. An quando homo dubitas an sua monitio vel denunciatio sit profutura, excusatetur à correctione, & denunciatione. *ibid.*

9. An omnes teneantur ad denunciationem faciandam, vel aliqui excusatentur. *115*

10. An Clerici teneantur ad predictam denunciationem faciandam, etiam in causa sanguinis. *ibid.*

11. An praefatus, vel iudex possit punire hominem, de quo denunciatur est aliquod crimen. *116*

12. An quando iudex procedit ad denunciatioem punitionem, possit eum punire integra legis pena. *ibid.*

13. An denunciator possit esse tellus contra delinquentem, ut sic procedatur ad punitionem. *117*

14. An quando iudex, vel Praelatus praecepit denunciatione delicta, sit prius facienda secreta monitio. *ibid.*

15. An peccata præterita jam emendata, sunt ignoranda ad mandatum superioris. *118*

16. An crimina non visa, sed tandem audita sunt denuncianda. *ibid.*

17. An si denunciandum Praelato, qui creditur nullum remedium adhibitus. *119*

INDEX CAPITUM,

- 18 An aliqua persone propter privilegium juris excusentur à denunciando ad mandatum judicis , vel à testificando , si iudex eas specialiter vocet , ut testif-
 19 sicut : & an qui ob defectum aliquem sunt
 facti inhabiles ad testificandum , teneantur denuncia-
 re ad mandatum judicis . ibid.
 19 An filius teneatur patrem hereticum denunciare in-
 quisitoribus , & comprehendendatur sub editis talem
 denunciationem jubentibus . 120
 20 An teneantur illi denunciare ad edicta , vel testifi-
 cari , si iudex interroget , quibus delictum pro confi-
 dio vel remedio capiendo , vel sub sigillo secreti de-
 rectum est . ib.
 21 An qui juravit non denunciare , vel non ferre testimoni-
 um , teneatur respondere ad edicta , vel iussus à
 Praelato testificari . 121
 22 An propter damnatum , quod denunciatori , vel reo de-
 nunciato sequitur , excusetur quis à denunciando ,
 vel testificando . ib.
 23 Quæ sint causæ in summa ob quas quis excusetur à
 mandatis de denunciandis criminibus . 122
 24 Quæ causa excusat à denunciatione facienda de re-
 bus furivis .
 25 Quantum temporis duret editum superioris cum vi
 obligandi ad denunciandum , & similiiter litera ex-
 communicatoria , & quæ promulgantur ad partis pe-
 titionem , ut sibi aliquid restituatur . ibid.
 26 An errant judges precipiendo generaliter in editis
 malefactors denunciari . 123
 27 Quod sit discrimen inter cum qui responderet ad edi-
 cta ut testis , & inter cum qui ut denunciator .
ibid.

C A P U T III.

De inquisitione.

- Dub. 1. Q uæ dicantur crimina minora , graviora , &
 enormia . 124
 2 Quæ crimina dicantur esse contra Rempublicam , &
 in damnum commune . ibid.
 3 Quid & quotuplex sit publicum , & notorium , &
 famosum , & manifestum , & occultum . ibid.
 4 Quid sit infamia secundum jus , & quotuplex .
125
 5 Quo pacto incurritur infamia facti . Qui sit eius ef-
 fectus , & quomodo possit tolli . 126
 6 Quo pacto juris infamia incurrit , & quomodo
 tollatur . 127
 7 Quid sit purgatio canonica , & quando sit necessaria .
128
 8 Quid sit causa judicialis , & quotuplex . 129
 9 Quid & quotuplex sit sententia judicialis . ibid.
 10 Quæ dicuntur sententia justa , vel iniusta , quæ vali-
 da , & quæ nulla . ibid.
 11 Quid sit procedere in iudicio simpliciter & de plano ,
 sine figura , & strepitu . 132
 12 Quid probatio in iudicio sit sufficiens . ibid.
 13 An confessio judicialis facta ab ipso reo valeat pro
 sufficienti probatione . ibid.
 14 Quæ sint indicia sufficientia ad probationem facien-
 dam . 131
 15 An sufficiat unum indicium ad procedendum in ju-
 dicio , vel sint necessaria plura , maximè ad tor-
 quendum . ibid.
 16 Quid & quotuplex sit inquisitio . 132
 17 An necessarium sit ad inquisitionem de aliquo deli-
 cito faciendam , præcedere infamiam , vel fati in-
 dicia . ibid.
 18 An sit de jure naturali , & divino , ut ad inquisi-
 tionem non procedatur absque infamia . 133
 19 An sint aliqui casus excepti in jure , in quibus non
 sit necessarium procedere infamiam ad inquisi-
 tionem . ibid.
 20 An ubi delictum est notorium , peccator verò oc-
 cultus , ut si inveniatur homo mortuus , & igno-
 rerit à quo , possit iudex inquirere quis fecerit .
134
 21 Utrum è conterà quando persona dissimata est , &
 convicta de uno crimen , possit interrogari de aliis
 criminibus occulitis , de quibus non est illa infamia .
ibid.
 22 An convictus de uno crimen possit jure interroga-
 tur .

C A P U T IV.

De reo.

- Dub. 1. A n reus accusatus possit licet petere ab ae-
 dato sibi ad hoc pretio . 143
 2 An lictum sit appellare ad superiorem , eo quod
 habeat contrariam opinionem , vel quia favore ali-
 quo ductus differat sententiam , vel mitius puniat.
ibid.
 3 An reus contra quem extant legitimæ probations ,
 possit torqueri , ut si fateatur , negetur ei appellatio-
 nis . ibid.
 4 An proprium crimen confessus possit appellare . ibid.
 5 De tortura rei . ibid.
 6 Quid requiratur , ut reus possit in carcere tradi-
 bus .

E T D U B I O R U M .

- 7 An aliquæ personæ sunt privilegiæ , valeat aliqui
 corum testimonium . ibid.
 8 An vincit , non damnatus , nec damnandus ad pen-
 sionem sanguinis , vel mutilationis , sed ad aliam pu-
 nitionem , aut ad debita solvenda , vel ponam pe-
 cuniariam , possit licet fugere . 145
 9 An licet reo carceres effingere , vel perforare vin-
 culaque disfumpere , ut sic fugiat . ibid.
 10 An lictum sit confulere vincit , ut fugiant , vel car-
 ceres , vel vincula rumpant , & ad id opere presta-
 re . ibid.
 11 An Religiosi licet fugere à carcerebus suorum Pre-
 latorum . 146
 12 An damnati ad carcerem perpetuum , vel tempora-
 lem fugere possint .
 13 An reus damnatus ad mortem , qui potest è carcere-
 bus fugere , teneatur ad id , vel possit in carcere-
 bus manere . ibid.
 14 An reo damnato ad mortem famis licet abstineat à
 cibo . ibid.
 15 An lictum sit reo obedire ministris justitiæ , ascen-
 dendo locum supplicii , & alia similia faciendo .
ibid.
 16 An vincit , qui promisit , vel juravit se redditum
 ad carcere , teneatur redire . ib.
 17 An condemnatus justè possit judici , vel ministris ju-
 stitiae resistere & quid de innocentie , damnato ca-
 men juxta allegata & probata . ibid.
 18 An damnatus ad tritemus licet fugere . 148
 19 An damnati ad exilium , qui bona anni parte laetent
 intra locum , à quo exularunt , precent mortaliter .
ibid.

C A P U T V.

De testibus.

- Dub. 1. I N quibus casibus teneatur homo ad testimo-
 nium ferendum . ibid.
 2 An omnibus casibus dictis sit peccatum mortale non
 se offere ad testificandum . 150
 3 An possit qui se abscondere , vel fingere inhabilita-
 tem vel iniuriam , ut sic executetur à testimonio
 ferendo , & an sic se abscondens , vel fingens tene-
 tur restituere . ibid.
 4 An quod dicitur de iudicis , quod debent esse pro-
 bata ad hoc ut testis teneatur fateri veritatem idem
 sit dicendum de infamia , quod feliciter debent esse
 probata ad hoc , ut testis veritatem fateri teneatur ,
 sive per accusationem , sive per inquisitionem pro-
 cedatur , vel fatis sit esse infamiam , licet non pro-
 batam . ibid.
 5 An quod dictum est , testes non teneri ad revelan-
 dum criminis , nisi sit infamia , vel indicia probata
 in iudicio , vel testis semipræprobans depositar
 in iudicio , sit etiam verum in criminibus exceptis ,
 vel in gravissimis , ut in morte Principis , & in his
 que sunt contra bonum commune , quando dam-
 nani non pendet in futurum . 150
 6 An religiosi & sacerdotes teneantur ferre testimo-
 nium . ibid.
 7 An testis vocatus ab aliquo , ut testimonium reddatur ,
 teneatur etiam manifestare , quæ pro adversario fa-
 cientur . ibid.
 8 An testis interrogatus de delicto , quod si explicetur ,
 manifestetur turpitudi ipsius testis occulta , vñq[ue]
 fuit complex in eodem delicto , teneatur illud ma-
 nifestare . 151
 9 An ad indicium sufficiat duorum , vel trium testi-
 moniorum . ibid.
 10 An aliquando unus testis sufficiat ad probationem .
ibid.
 11 An in aliis casibus non sufficiant duo testes .
ibid.
 12 An testes singulares in aliis casibus sicut sint , &
 faciant probationem . ibid.
 13 An si testes discordent secum , vel cum aliis , si eva-
 lidum coram testimonium . 152
 14 Qui sint legitimi testes , & quæ conditions habere
 debeant . ibid.
 15 An esse sicutum criminis sit circumstantia , ob quam
 testis sit illegitimus . 153
 16 An testes inhabiles valeant aliquid in iudicio . ibid.

C A P U T VII.

De servando secreto.

- Dub. 1. A N servare secretum sit actus virtutis , &
 sit in præcepto . 155
 2 An teneatur quis potius vitam exponere , quam se-
 crecum fidei suæ commissum , vel peccatum alienum
 occupum , quod tamē ipse vidit , detegat .
ibid.
 3 An alias litteras aperire , & legere , sit peccatum
 mortale . ibid.

C A P U T VIII.

De Advocatis.

- Dub. 1. U Trum Advocatus teneatur patrocinari pau-
 peri . 156
 2 Quibus personis interdictum sit officium advoca-
 tio-
 nis . ibid.
 3 An in aliquo eventu fas sit clericis & Episcopis pa-
 trocinari . ibid.
 4 An qui jure prohibiti sunt patrocinari , delinquent
 mortaliter si munere hoc fungantur . 157
 5 An clericis interdictum sit tabellionis officium , seu
 notarii . ibid.
 6 An clericis & Episcopis fas sit tutoris functionem obire .
ibid.
 7 An caudicis fas sit utramque partem tueri , feliciter
 sui clientis , & adversarii colligitoris . 158
 8 An advocatus habens causam justam , possit adver-
 sarium decipere , & cavillationibus uti . ibid.
 9 An Advocato licet cepta lite pacifici de salario . Item
 convenire de quota sibi danda . ibid.

C A P U T VIII.

- De ordine servando à Praelato Regulari , in-
 quirando de criminis gravi alijus
 Religioso .

- Dub. 1. Q ualiter Praelatus Regularis debeat proce-
 dere ad cognoscendum judicialiter de
 dicto gravi Religioso sibi subditu : ibid.
 2 Qualiter Praelatus Regularis procedere debeat per
 viam inquisitionis . 159
 3 An Praelatus procedens contra subditum Regularem
 possit recufari . ibid.
 4 Qualiter Praelatus Regularis debeat procedere per
 viam accusationis contra subditum Regularem : 161
 5 Qualiter Praelatus debeat procedere contra Regu-
 larum via denunciations evangelicae , seu fraternæ . 163
 6 Qualiter procedere debeat Praelatus contra Regu-
 larum via denunciations canonicae . ibid.

C A P U T IX.

De exemptione Regularium.

- Dub. 1. Q ualiter religio Societatis JESU exempta
 sit à jurisdictione Ordinariorum . ibid.
 2 In quibus subjecti sint post Tridentinum Concilium
 ab Ordinariis exempti . 168
 3 An contra exemptos possit procedere iudex Papæ de-
 legatus ad corrigitos clericos , non facta de exem-
 ptis mentione . 169
 4 An exempti citati ab Ordinario teneantur coram ip-
 so privilegium exemptionis exhibere . ibid.
 5 Qua forma respondendi utetur Religio exempta , vel
 Reli-

INDEX CAPITUM,

- Religiosus exemptus, quando ante ordinarium con-
venitur, & quo pacto suam exemptionem defendat.
ibid.
- 6 An quando Religio est actor adversus laicos, possit
ipsoe convenire coram judge conservatore per ipsam
electo. ¹⁷¹
- 7 An possit construi monasterium Religiosorum absque
Episcopi auctoritate. ^{ibid.}
- 8 An quando in privilegiis continetur, ut non intelligatur
revocatum, nisi de eo fiat specialis mentio de
verbo ad verbum, intelligatur revocatum per clau-
sum, non obstante quocumque privilegio, etiam
habet clausulam, ut de verbo ad verbum fieri de-
beat de illo mentio, eius tenorem pro inferno vo-
lamus hic haberi. ^{ibid.}
- 9 An Regulares possint uti suis privilegiis contra alios
Regulares similis privilegia habentes, etiam illis
non utantur? & simillimi familiari Religiosorum
an possint uti privilegiis Religionum contra ipsos
Religiosos, etiam si ipsi privilegiis Religiosi non utan-
tur. ¹⁷²

LIBER VII.

Circa ordines.

C A P U T I .

De ordine.

- Dub. 1. **A**nordo sit sacramentum, characterem
que imprimat, ac de ejus materia, &
forma in generali. ¹⁷³
- 2 An sit de essentia hujus sacramenti,
ut qui initiat, tangat materiam. ^{ibid.}
- 3 An sit de essentia sacramenti ordinis in sacerdotio, &
diaconatu manus impositio. ¹⁷⁴
- 4 An sit de essentia ordinis, ut ministretur ab Episco-
po faciente sacram. ¹⁷⁵
- 5 An sit de essentia sacramenti ordinis, ut idem Episco-
pus, qui profert verba, porrigit materiam tan-
gendarum ab ordinando. ^{ibid.}
- 6 An prima tonsura sit ordo, & sic sacramentum,
characteremque imprimat & gratiam conferat. ^{ib.}
- 7 An quatuor minoribus ordinibus finit verò ordines, & sic
sacramenta, characteremque imprimant. ¹⁷⁶
- 8 An subdiaconatus, & diaconatus sint ordines verè,
& propriæ; sive sacramenta, & characterem im-
primant. ^{ibid.}
- 9 An Episcopatus sit verè & propriè ordo, sive sacra-
mentum, & characterem imprimat, gratiamque
conferat. ¹⁷⁷
- 10 An Cardinalatus sit ordo, & in qua ab Episcopatu-
m differat. ¹⁷⁸
- 11 Quid differt inter Episcopos, & simplices sacerdos-
tes, & inter Episcopos, & Archiepiscopos Patri-
archas, Primates, & Papam. ^{ibid.}
- 12 Quia sit materia, & qua forma singulorum ordi-
num, & in quo actu imprimatur character illius
ordinis. ^{ibid.}
- 13 An si in celebrazione ordinum aliquod omittatur, sit
supplendum. ¹⁸⁰
- 14 An character unus ordinis necessariò supponat cha-
racterem alterius ordinis. ^{ibid.}
- 15 Quia requirat essentialiter consecratio Episcopalis, &
qua tantum ex precepto. ¹⁸¹
- 16 Quid conferat Pallium Patriarcha, & Archiepisco-
pus Primati, id est, quæ possint ante Pallii recepi-
tione. ¹⁸²
- 17 Quia sint actus proprii, & ministeria singulorum or-
dinum. ¹⁸⁴
- 18 Quis sit hujus sacramenti minister. ^{ibid.}
- 19 Quibus in jure commissum sit primam tonsuram &
ordines minores conferre, cum Episcopi non sint. ¹⁸⁵
- 20 Quis sit minister sacramenti ordinis necessitate pra-
cepti. ^{ibid.}
- 21 An Abbates, & alii Pralati, qui non sunt Episco-
pi, habent tamen jurisdictionem quasi episcopalem
ibid.

- in subditos secularium, possint illis dare litteras di-
missorias ad ordines, vel hoc solùm possit Episcopi
pi. ^{ibid.}
- 22 Quis sit proprius Episcopus alicuius ad hunc effe-
ctum ut possit illum licet ad ordines promovere,
& illi conferre litteras dimissorias, ut ab alio ordi-
natur. ¹⁹⁰
- 23 Qualiter ratione beneficii Ecclesiastici contrahatur do-
micilium. ^{ibid.}
- 24 Quis sit Episcopus proptius, ut possit ad ordines pro-
movere præfatum effectum in Religione, & an talis
possit ad ordines promoveri. ¹⁹¹
- 25 An si dedit Papa alicui facultatem, ut ordinatur
extra tempora à suo ordinario, tantum possit ordi-
nari ab alio cum litteris dimissoriis sui ordinarii.
ibid.
- 26 An capitulum sede vacante ante annum clapsum pos-
sit licentiam concedere alicui Episcopo, ut in ea
diocesis ad ordines promoveat alienos habentes di-
missorias proprii Episcopi, aut cui Pratali Regu-
laris, vel personas ejusdem diocesis habentes di-
missorias Episcopi mortui, vel Nunci Apolitici,
ut à quocumque Antistite ordinetur. ¹⁹³
- 27 An cum proprius Episcopus dat litteras dimissorias
alieu subdito, ut ordinetur à quocumque Episcopo,
videatur illi concedere, ut dispenset cum ordinato
in quacumque irregularitate, & quovis alio
impedimento ad ordines, in quo posset proprius E-
piscopus dispensare. ^{ibid.}
- 28 Ad initiatum prima tonsura, vel quatuor minoribus
ordinibus ab alieno Episcopo abique licentia proprii,
gaudeat privilegiis clericalibus, sive capax bene-
ficii, vel Tonsura ei in nullo modo profit, & an possit
proprius Episcopus ratam habere hanc ordinacionem,
ibid.
- 29 An possit proprius Episcopus cogere subditos ad re-
cipiendum ordines, vel eis potestibus negare ordi-
nes. ¹⁹⁴
- 30 An femina sit ita jure divino incapax ordinis reci-
pendi, ut si de facto ordinaretur, non teneat or-
do. ¹⁹⁵
- 31 An hermaphroditus sit capax ordinis, ita ut si ordi-
natur, teneat factum. ^{ibid.}
- 32 An atas determinata sit de necessitate sacramenti in
sacramento ordinis, vel sat sit quacumque atas,
etiam ante usum rationis, ut sacramentum hoc col-
latum sit validum. ¹⁹⁶
- 33 Quales atas requiratur ex necessitate præcepti tam
ad ordines factos, quam ad minores. ^{ibid.}
- 34 Quale beneficium, vel patrimonium debeat habere
promovendus ad ordines. ¹⁹⁷
- 35 Quale beneficium, vel patrimonium requiratur post
Tridentinum. ^{ibid. c. 21. cap. 7. de reform. ut quis}
titulo illius possit ad ordines promoveri. ¹⁹⁸
- 36 An clericorum patrimonium, ad cuius titulum factos or-
dines recipit, habeat privilegia iure concessa boni
Ecclesiastici, scilicet ut de illo non solvatur deci-
ma. Item non possit alienari sine solemnitatibus
requiritis ad alienationem bonorum Ecclesiasticorum.
199
- 37 An ut promovetur quis ad ordines minores requi-
ratur beneficium, vel patrimonium, vel tantum ad
ordines factos. ^{ibid.}
- 38 An renunciatio beneficij, vel patrimonii, ad cuius
titulum aliquis ad ordines factos promovetur, vali-
dat a se. ²⁰⁰
- 39 An si quis habens patrimonium ordinetur non facte
patrimonii mentione, censeatur ad illius titulum
ordinatus. ^{ibid.}
- 40 An qui habens patrimonium, & ad titulum illius est
initiatus subdiaconatus, & postea renunciavit, nullum
aliud beneficium, vel patrimonium habens, &
initiatus est diaconatus, & sacerdotio, ostendens
prius testimonium patrimonii, tacensque renuncia-
tionem postea factam, incurrit penas statutas con-
tra eos qui absque patrimonio initiantur. ^{ibid.}
- 41 An qui facto patrimonio initiatus est subdiaconus,
possit absque novo patrimonio vero ad superiores or-
dines ascendere. ^{ibid.}
- 42 An qui recipit donatione priedum, ut ad titulum
illius ad ordines promoveretur, & postea contra-
xit debita, vel promisit foro certainum summan,
ut nubetur, quæ sunt majora valore priedii, po-
sit ad illius priedii titulum ad ordines promoveri.
ibid.

43 An

ET DUBIORUM.

- 43 An patrimonium, ad cuius titulum quis ordinatus
est, possit sine licentia Episcopi vendi, antequam
quis sit adeptus beneficium, vel aliunde habeat uni-
de commode vivat. ^{ibid.}
- 44 An si pater melioris filium, ut bona illa sit patri-
monium, ad cuius titulum ad ordines factos promo-
veatur, possit post promotionem revocare hoc. ^{ib.}
- 45 Qualis scientia requiratur in eo, qui ad ordines pre-
movendus est. ^{ibid.}
- 46 An vita, & morum honestas requiratur in promoti-
vendo ad ordines. ²⁰¹
- 47 Quid requiratur, ut clericus peregrinus possit in alie-
na diocesi celebrare. ²⁰³
- 48 An si fundans Capellaniam ex propriis bonis, praci-
piat ut Capellanus teneatur dicere tot Missas in heb-
domada, talis Capellania requirat actu ordinem facrum. ^{ibid.}
- 49 An clericus teneatur deferre habitum, scilicet vestes
clericales, & tonfuram, quæ clericalis dicitur, id-
est, corona. ^{ibid.}
- 50 Quo in loco fint ministrandi ordines. ²⁰⁵
- 51 Quo tempore ordines facri celebrandi sint. ^{ibid.}
- 52 Quo tempore possint ordines minores conferri. ²⁰⁶
- 53 An omnes ordines possint simul una die eidem con-
ferriri. ^{ibid.}
- 54 Quis possit dispensare in interstitiis servandis inter re-
ceptionem duorum ordinum, quæ præcipient servari.
Trid. fess. c. 21. 13. & 14. de reform. ²⁰⁸
- 55 An ad diffundandam in interstitiis requisitis inter or-
dinum receptionem, exigatur causa. ²⁰⁹
- 56 An cadem causa necessitatis, vel utilitatis Ecclesiæ,
quæ requiratur in Trid. fess. 23. c. 11. de reform & c.
14. requiratur in dispensatione, & in interstitiis inter
ordinum minorem, & alium minorem, & inter sub-
diaconatum, & diaconatum: eadem (inquam) quo
ibi, requiratur in dispensatione in interstitiis inter
ultimum ordinem minorem, & subdiaconatum, &
inter diaconatum, & sacerdotium. ²¹⁰
- C A P U T II.
- De obligatione recitandi Horas canonicas
ratione ordinis.
- Dub. 1. **Q**uo sint Horæ canonicae, quinam ad illas
teneantur. ²¹¹
- 2 An clericus minorum ordinum teneatur ad Horas can-
onicas, vel saltu ad aliquam aliam orationem plusquam laici. ^{ibid.}
- 3 An religiosi professi, tam viri, quam feminæ in Re-
ligione approbata, teneantur ad Horas canonicas
graduum, officium parvum Beate Mariae. ^{ibid.}
- 4 An Monachus profetus ad chorum, qui extra suum
monasterium vivit, vel justa dispensatione, vel quia
ejus est, teneatur ad Horas. ^{ibid.}
- 5 An equites, quo vulgo concedentes, appellamus
teneantur sub mortali recitare eas orationes; quas
loco Horarum canoniarum præferunt eorum regula,
ut recitent, in illisque recitandis servare inter-
dictum. ^{ibid.}
- 6 An Novitii teneantur Horas recitare. ²¹³
- 7 An qui hora nona, id est, alas nube, initiatur sub-
diaconatus ordine, teneatur ad integratas Horas to-
tius diei, & idem queritur de eo, qui hora nona
professionem emitit. ^{ibid.}
- 8 An qui tenetur ad Horas canonicas, satisfaciant, si
sola mente dicant, vel teneantur voce alta dicere.
ibid.
- 9 An qui Ecclesiæ præcepto tenetur ad Horas, pe-
cent, si sint in peccato mortali eas recitent, quando pri-
vatum recitare. ^{ibid.}
- 10 An fatem clericos dicentes Horas publicè in choro,
pecent, si sint in peccato mortali. ²¹⁴
- 11 An peccat mortaliter obligatus ad Horas, qui omis-
tit aliquam, vel partem notabilem. ^{ibid.}
- 12 An qui ex negligencia, vel plena deliberatione omis-
tit aliqua die septem Horas canonicas, contrahat fe-
tem peccata mortalia. ^{ibid.}
- 13 An qui alternatim recitat cum alio dicendo partem,
& audiendo aliam partem, censeatur integrè recita-
re, five sit Hora canonica, five sint preces, ex peni-
tentia sacerdotali, vel ex defuncti institutione. ^{ibid.}
- 14 An quando aliquis dicit officium divinum in choro,
& audit partem, quam canit alter chorus, & par-

horis